

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2230/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasni Golubić, u pravnoj stvari tužitelja I. ESAD HALILOVIĆ iz Sesveta, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 04779789966, II. OSMAN HALILOVIĆ iz Sesveta, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 51652552704, III. MEHO HALILOVIĆ iz Zagreba, Trnava I. 56, OIB: 06043668846, IV. ALISA HALILOVIĆ iz Sesveta, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 26280239432, V. JASMINKA HALILOVIĆ iz Sesveta, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 65373692043 i VI. ALEN HALILOVIĆ iz Sesveta, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 21814393880 svi zastupani po punomoćnici Daliji Kanceljak, odvjetnici u Rijeci, Ciottina 16 protiv tuženika PRIGORKA d.d. u stečaju, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3, OIB: 44010339796, zastupanog po stečajnom upravitelju Damiru Šebetiću, Zagreb, Đorđićeva ulica 6, OIB: 84590633905, a on po punomoćniku Maji Miljuš, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Šebetić i Partneri u Zagrebu, Đorđićeva ulica 6, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 24. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1 Utvrđuje se da su tužitelji

1. Halilović Esad, Sesvete, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 04779789966
2. Halilović Osman, Sesvete, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 51652552704
3. Halilović Meho, Zagreb, Trnava I 56, OIB: 06043668846
4. Halilović Alisa, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 26280239432
5. Halilović Jasminka, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 65373692043
6. Halilović Alen, Sesvete, Ulica Blage Zadre 17b, OIB: 21814393880 vlasnici, odnosno suvlasnici svaki u 1/6 idealnog dijela nekretnine u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišnoknjižni odjel Sesvete označene kao:

55. Suvlasnički dio: 217/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-55)

Temeljem zapisnika broj Z-320/2005/7615 prenosi se slijedeći upis: povezano s vlasništvom stana oznake PZ-3.2 B14, NKP=67,45 m²

-upisano na kč. br. 520 u zk. ul. 7615 k.o. Sesvetski Kraljevec što je tuženik PRIGORKA D.D. U STEČAJU, OIB: 44010339796, ULICA LJUDEVITA POSAVSKOG 3, SESVETE dužan priznati.

II Nalaže se tuženiku PRIGORKA D.D. U STEČAJU, OIB: 44010339796, ULICA LJUDEVITA POSAVSKOG 3, SESVETE tužiteljima u roku od 8 dana od pravomoćnosti ove odluke izdati tabularnu izjavu podobnu za prijenos prava vlasništva nekretnine iz točke I ove presude pri zemljišnoknjižnom odjelu Sesvete, Općinskog suda u Sesvetama, a što će u protivnom zamijeniti ova presuda te su na temelju iste tužitelji u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišnoknjižnog odjela Sesvete ovlašteni izvršiti uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, svaki u 1/6 idealnog suvlasničkog dijela, na svoje ime, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženika, a što je tuženik dužan trpjeti.

III Izdvaja se iz stečajne mase tuženika PRIGORKA d.d. u stečaju, OIB: 44010339796, Sesvete, Ulica Ljudevita Posavskog 3 nekretnina u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišnoknjižni odjel Sesvete označena kao:

55. Suvlasnički dio: 217/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-55)

Temeljem zapisnika broj Z-320/2005/7615 prenosi se slijedeći upis: povezano s vlasništvom stana oznake PZ-3.2 B14, NKP=67,45 m²

-upisano na kč. br. 520 u zk. ul. 7615 k.o. Sesvetski Kraljevec"

II. Nalaže se tužiteljima naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 750,00 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 9. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da je nad tuženikom rješenjem ovog suda poslovni broj St-149/06 od 12. prosinca 2006. otvoren stečajni postupak te da su oni djeca i zakonski nasljednici pok. Mehe Halilovića, umrlog 15. studenoga 2017. Navode da je tuženik u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik nekretnine pobliže opisane u izreci presude, dok su stvarni vlasnici te nekretnine tužitelji, svaki u 1/6 dijela, sukladno pravilima o nasljeđivanju. Kao dokaz srodstva s pok. Mehom Halilovićem uz tužbu su dostavili rodne listove.

2. Navode da je pok. Meho Halilović 1. rujna 2000. s tuženikom sklopio Ugovor o kupoprodaji stana broj 002/2000, kojim je kupio predmetni stan, te da je člankom 7. toga ugovora ugovoreno da će nakon isplate pune kupoprodajne cijene kupac ishoditi prijenos prava vlasništva na svoje ime, odnosno da će mu prodavatelj izdati tabularnu ispravu podobnu za uknjižbu prava vlasništva.

3. Tvrdi da je kupoprodajna cijena u cijelosti podmirena, dijelom uplatama pok. Mehe Halilovića, a dijelom na temelju Ugovora o prijenosu potraživanja od 1. prosinca 2003., kojim je tuženik prenio društvu Phoenix Capitis d.o.o. potraživanje prema Mehi Haliloviću u iznosu od 42.739,38 EUR, odnosno 322.019,88 kn. Smatraju da je naplatom ustupljenog potraživanja tuženik u cijelosti namiren glede kupoprodajne cijene te da je stoga bio dužan kupcu izdati tabularnu ispravu. Navode i da su Meho Halilović, a nakon njegove smrti tužitelji, podmirivali obveze prema društvu Phoenix Capitis d.o.o. i povezanim društvima.

4. Nadalje tvrde da je Meho Halilović sve do smrti živio u predmetnom stanu, a da nakon njegove smrti u njemu žive njegovi nasljednici. Ističu da tuženik sve do 2025. predmetnu nekretninu nije uključio u stečajnu masu niti je prema njezinim posjednicima isticao prava, iako je stečajni postupak otvoren još 2006. godine. U daljnjem tijeku postupka pozvali su se i na stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

5. Na navedenoj činjeničnoj osnovi zahtijevaju da se utvrdi da su suvlasnici predmetne nekretnine svaki u 1/6 dijela, da se tuženiku naloži izdati im tabularnu izjavu podobnu za uknjižbu tih suvlasničkih dijelova, odnosno da takvu izjavu zamijeni presuda, te da se predmetna nekretnina izdvoji iz stečajne mase tuženika.

6. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Prije svega ističe prigovor litispendencije, navodeći da je pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-915/2025 već pokrenuta parnica Čeba Halilović protiv istog tuženika u odnosu na istu nekretninu. Navodi da je Čeba Halilović umrla 20. kolovoza 2025. te smatra da su tužitelji kao njezini nasljednici trebali preuzeti taj postupak, a ne pokretati novu parnicu.

7. Tuženik osporava i tvrdnju tužitelja da su oni nositelji prava vlasništva u utuženim dijelovima, ističući da nisu dostavili rješenje o nasljeđivanju iza pok. Mehe Halilovića. Osporava da je kupoprodajna cijena po Ugovoru broj 002/2000 u cijelosti plaćena, vjerodostojnost dostavljenih uplatnica i Ugovora o prijenosu potraživanja od 1. prosinca 2003., kao i pravno shvaćanje tužitelja da bi prijenosom potraživanja tuženik izgubio pravo vlasništva na nekretnini. Osporava i postojanje pretpostavki za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

8. Tužitelji su u daljnjem tijeku postupka ostali kod tužbe i tužbenog zahtjeva. U odnosu na prigovor litispendencije naveli su da između ovog postupka i postupka P-915/2025 ne postoji identitet stranaka ni tužbenih zahtjeva. U odnosu na nasljeđivanje iza pok. Mehe Halilovića dostavili su rješenje Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj O-981/2019 od 2. travnja 2019., kojim je odlučeno da se ostavinski postupak iza njega neće provoditi jer je utvrđeno da ostavitelj u času smrti nije imao nekretnina koje bi glasile na njegovo ime.

9. Na pripremnom ročištu 24. rujna 2026. sud je izvršio uvid u cjelokupan spis ovog suda poslovni broj P-915/2025 te utvrdio da je taj postupak pokrenula Čeba Halilović protiv istog tuženika u odnosu na predmetnu nekretninu, da je zbog njezine smrti rješenjem od 28. kolovoza 2025. utvrđen prekid postupka te da postupak do zaključenja glavne rasprave u ovoj pravnoj stvari nije nastavljen.

10. Tužitelji su na istom ročištu dostavili rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Sanje Ledić kao povjerenika Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj O-1305/2025, UPP/OS-O-136/2025-6 od 22. prosinca 2025., iz kojeg proizlazi da ostavinsku imovinu pok. Čeba Halilović, između ostalog, čine prava iz parničnog postupka P-915/2025 koji se vodi pred ovim sudom protiv Prigorke d.d. u stečaju radi utvrđenja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini te da je njezinim nasljednikom na temelju zakona u cijelosti proglašen prvotužitelj Esad Halilović.

11. Na pitanje suda po kojoj činjeničnoj i pravnoj osnovi tužitelji tvrde da je nakon smrti Mehe Halilovića svakome od njih pripalo upravo 1/6 predmetne nekretnine, imajući u vidu da je Mehu Halilovića nadživjela supruga Čeba Halilović, punomoćnica

tužitelja navela je da takvi suvlasnički omjeri proizlaze iz sporazuma nasljednika, odnosno da postoji njihov usmeni dogovor koji su tužitelji spremni potvrditi svojim iskazima. Pri tome nije navela kada je takav sporazum sklopljen, tko su bile njegove stranke, je li u njegovu sklapanju sudjelovala Čeba Halilović niti što je bio njegov pobliži sadržaj.

12. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 12 do 16 spisa), rodne listove tužitelja (list 17 do 22 spisa), neslužbenu kopiju zemljišnoknjižnog izvatka za posebni dio zk.čet.br. 520 k.o. Sesvetski Kraljevec (E-55, list 23 i 24 spisa); Ugovor o kupoprodaji stana br. 002/2000 od 1. rujna 2000. (list 25 do 30 spisa), preslike uplatnica i drugih isprava o izvršenim uplatama (list 31 do 80 spisa), Ugovor o prijenosu potraživanja od 1. prosinca 2003. (list 81 i 82 spisa), prijedlog za ovrhu posl. broj Ovr-19/2008, sa priložima (list 83 do 86 spisa), dopis stečajnog upravitelja od 18. veljače 2025. (list 87 spisa), izvješće stečajnog upravitelja – Obrazac 18. od 16. siječnja 2025. (list 88 do 93 spisa), povijesni prikaz zemljišnoknjižnog izvatka za posebni dio zk.čet.br. 520 k.o. Sesvetski Kraljevec (E-55, list 94 do 96 spisa), račune za režije (list 97 do 99 spisa) te u spis ovog suda poslovni broj P-915/2025.

13. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i rezultata cjelokupnog postupka, u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 28/2013, 89/2014 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019, 80/2022, 155/2023 i 146/2025 – dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

14. Vezano uz prigovor litispendencije, prvenstveno se navodi da prema članku 194. stavku 3. ZPP-a, dok parnica teče, ne može se u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti. Procesna zapreka litispendencije stoga pretpostavlja identitet stranaka i identitet predmeta spora.

15. Uvidom u spis P-915/2025 utvrđeno je da je Čeba Halilović 24. ožujka 2025., dakle prije pokretanja ovog postupka, protiv istog tuženika podnijela tužbu koja se odnosi na istu nekretninu. Međutim, u tom je postupku zahtijevala utvrđenje da predmetna nekretnina ne predstavlja stečajnu masu tuženika i utvrđenje da je ona vlasnica cijele predmetne nekretnine, uz ovlaštenje na uknjižbu prava vlasništva na svoje ime. Svoj je zahtjev temeljila na tvrdnji o posjedu nekretnine od 2000. godine i stjecanju vlasništva dosjelošću, a tijekom postupka navela je i da jedna polovina nekretnine predstavlja njezinu bračnu stečevinu te da joj je drugu polovinu pok. Meho Halilović prepustio.

16. Čeba Halilović umrla je 20. kolovoza 2025., nakon čega je u predmetu P-915/2025 utvrđen prekid postupka. Iz rješenja o nasljeđivanju od 22. prosinca 2025. proizlazi da je njezin jedini zakonski nasljednik Esad Halilović te da prava iz postupka P-915/2025 ulaze u sastav njezine ostavine.

17. U ovoj parnici, nasuprot tome, na tužiteljskoj strani nastupaju Esad Halilović i još pet tužitelja, koji zahtijevaju utvrđenje da su svaki u 1/6 dijela suvlasnici predmetne

nekretnine, a svoje pravo izvode iz pravnog položaja pok. Mehe Halilovića i nasljeđivanja iza njega.

18. Stoga ne postoji identitet stranaka i tužbenog zahtjeva potreban za zaključak da o istom zahtjevu među istim strankama već teče parnica. Okolnost da se oba postupka odnose na istu nekretninu, da je tuženik isti te da se pojedine činjenice na kojima se zahtjevi temelje preklapaju nije sama za sebe dovoljna za postojanje litispendencije. Slijedom toga nije bilo mjesta odbacivanju ove tužbe na temelju članka 194. stavka 3. ZPP-a.

19. Za odluku o osnovanosti zahtjeva odlučno je jesu li tužitelji dokazali da svakome od njih pripada pravo vlasništva predmetne nekretnine upravo u suvlasničkom dijelu od 1/6, kako su zahtjev postavili u točki I. izreke.

20. Prema članku 219. stavku 1. ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, dok prema članku 221.a ZPP-a sud o činjenici koju na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja.

21. Tužitelji svoje pravo vlasništva izvode iz prava pok. Mehe Halilovića. Njihova je činjenična tvrdnja da je Meho Halilović stekao predmetnu nekretninu, a da su nakon njegove smrti oni, kao njegova djeca i zakonski nasljednici, postali suvlasnici svaki u 1/6 dijela. Upravo na toj tvrdnji počiva postavljeni zahtjev za utvrđenje njihova sadašnjeg prava vlasništva.

22. Izvedenim dokazima takav pravni slijed nije dokazan.

23. Rješenjem Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj O-981/2019 od 2. travnja 2019. nije utvrđeno tko su nasljednici pok. Mehe Halilovića niti koliki nasljedni dio pripada pojedinom nasljedniku. Tim je rješenjem odlučeno jedino da se ostavinski postupak neće provoditi jer ostavitelj u času smrti nije imao nekretnina koje bi glasile na njegovo ime.

24. Sud pritom ne smatra da bi postojanje rješenja o nasljeđivanju bilo konstitutivna pretpostavka stjecanja nasljednog prava niti zahtjev odbija zato što takvo rješenje iza Mehe Halilovića nije doneseno. Nasljedno se pravo stječe ostaviteljevom smrću. Međutim, kada tužitelji upravo iz nasljeđivanja izvode svoje sadašnje pravo vlasništva u određenim suvlasničkim omjerima, na njima je teret dokazivanja činjenica iz kojih proizlazi tko je naslijedio njihova pravnog prednika i u kojem dijelu.

25. Rodni listovi tužitelja dokazuju njihovo srodstvo s Mehom Halilovićem, ali ne dokazuju da su oni bili njegovi jedini zakonski nasljednici niti da je svakome od njih pripao nasljedni dio od 1/6.

26. Naprotiv, iz izvedenih dokaza proizlazi da je Mehu Halilovića nadživjela njegova supruga Čeba Halilović. Meho Halilović umro je 15. studenoga 2017., dok je Čeba Halilović umrla 20. kolovoza 2025.

27. Prema članku 9. stavcima 1. i 2. Zakona o nasljeđivanju („Narodne novine“, broj 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15 i 14/19 – dalje: ZN), ostavitelja prije svih nasljeđuju njegova djeca i njegov bračni drug, koji nasljeđuju na jednake dijelove.

28. Stoga, čak i ako se prihvati tvrdnja tužitelja da su svih šestero djeca pok. Mehe Halilovića, iz te činjenice ne proizlazi da su njegovom smrću stekli njegovo pravo svaki u 1/6 dijela. Budući da je Mehu Halilovića nadživjela njegova bračna drugarica Čeba Halilović, uz pretpostavku zakonskog nasljeđivanja i da su ovih šestero tužitelja sva njegova djeca, na nasljeđivanje bi bilo pozvano sedmero nasljednika prvog nasljednog reda, koji bi nasljeđivali na jednake dijelove, odnosno svaki u 1/7 dijela.

29. Nadalje, iz rješenja o nasljeđivanju iza Čebe Halilović od 22. prosinca 2025. proizlazi da je njezinim jedinim zakonskim nasljednikom proglašen Esad Halilović, prvotužitelj u ovom postupku. Tim su rješenjem u sastav njezine ostavine izrijeком unesena i prava iz parnice P-915/2025 koja se odnosi upravo na predmetnu nekretninu.

30. Rješenje o nasljeđivanju iza Čebe Halilović dodatno potvrđuje da iz izvedenih dokaza ne proizlazi nasljednopravni slijed na kojem tužitelji temelje tvrdnju da svakome od njih pripada 1/6 predmetne nekretnine. Iz tog rješenja proizlazi da je Esad Halilović jedini zakonski nasljednik Čebe Halilović te da su u sastav njezine ostavine unesena i prava iz postupka P-915/2025 koja se odnose upravo na predmetnu nekretninu. Prema tome, ni prava koja bi Čebi Halilović eventualno pripadala u odnosu na predmetnu nekretninu nisu nakon njezine smrti na temelju zakonskog nasljeđivanja prešla na svih šestero tužitelja u jednakim dijelovima.

31. Slijedom navedenog, ni uz pretpostavku da je Meho Halilović za života stekao pravo vlasništva cijele predmetne nekretnine, iz zakonskog nasljeđivanja ne proizlazi pravo svakoga od tužitelja na 1/6 dijela. Mehu Halilovića nadživjela je njegova supruga Čeba Halilović, koja je zajedno s njegovom djecom bila pozvana na nasljeđivanje, dok je nakon Čebine smrti njezinim jedinim zakonskim nasljednikom proglašen Esad Halilović. Stoga nasljednopravni slijed utvrdiv iz izvedenih dokaza ne dovodi do jednakih suvlasničkih dijelova svih šestero tužitelja od po 1/6.

32. Sud time ne utvrđuje pripada li tužiteljima neko pravo na predmetnoj nekretnini niti, ako pripada, u kojim suvlasničkim dijelovima, jer to nije predmet ovako postavljenog tužbenog zahtjeva. Za odluku je dovoljno utvrđenje da iz činjenica i dokaza na koje se tužitelji pozivaju ne proizlazi pravo koje zahtijevaju utvrditi, odnosno pravo svakoga od njih na 1/6 predmetne nekretnine.

33. Tužitelji, naime, nisu zahtijevali utvrđenje da je njihov pravni prednik Meho Halilović bio vlasnik predmetne nekretnine niti utvrđenje prava vlasništva u suvlasničkim dijelovima koji bi odgovarali njihovim eventualnim stvarnim nasljednim dijelovima. Zahtijevaju utvrđenje vlastitog prava vlasništva svakoga od njih u točno određenom dijelu od 1/6, pa su bili dužni dokazati činjenice iz kojih proizlazi stjecanje upravo tako određenog prava.

34. Tek na pripremnom ročištu 24. rujna 2026., nakon što je sud, imajući u vidu da je Mehu Halilovića nadživjela njegova supruga Čeba Halilović, zatražio od punomoćnice tužitelja da pojasni na kojoj osnovi tužitelji tvrde da svakome od njih

pripada upravo 1/6 predmetne nekretnine, punomoćnica je prvi put navela da takvi suvlasnički dijelovi proizlaze iz sporazuma nasljednika, odnosno njihova usmenog dogovora, čije su postojanje tužitelji spremni potvrditi svojim iskazima.

35. Navedena tvrdnja ne može dovesti do drukčije odluke.

36. Tužitelji su u tužbi pravo svakoga od njih na 1/6 predmetne nekretnine izvodili iz činjenice da su djeca i zakonski nasljednici pok. Mehe Halilovića. Tvrdnju da je između nasljednika sklopljen sporazum kojim su njihova prava uređena tako da svakome pripadne 1/6 nisu iznijeli u tužbi niti u ranijim podnescima, iako je pitanje njihova pravnog sljedništva iza Mehe Halilovića i opsega prava svakog pojedinog tužitelja bilo sporno već od odgovora na tužbu, a o toj je okolnosti raspravljano i na pripremnom ročištu 19. svibnja 2026., kada je tužiteljima naloženo dostaviti dokaz o nasljeđivanju.

37. Navod o postojanju sporazuma nasljednika nova je činjenična tvrdnja iz koje tužitelji prvi put izvede osnovu za zaključak da svakome od njih pripada upravo 1/6 prava koje je, prema njihovim tvrdnjama, pripadalo Mehi Haliloviću. Međutim, nisu određeno naveli kada je navodni sporazum sklopljen, tko su bile njegove stranke, je li u njegovu sklapanju sudjelovala Čeba Halilović kao bračni drug koji je nadživio Mehu Halilovića, što je bilo predmetom sporazuma niti na koji su način njime uređena prava pojedinih nasljednika.

38. Iz samog navoda da je između nasljednika postojao „usmeni dogovor“ nije moguće zaključiti o kakvom bi se pravnom poslu radilo niti ocijeniti njegovu valjanost i pravne učinke. ZN različito uređuje prijenos nasljednog dijela prije diobe (članak 145.) i sporazum svih nasljednika o diobi i načinu diobe u ostavinskom postupku (članak 226. stavak 3.). Budući da tužitelji nisu određeno iznijeli činjenice o vremenu sklapanja, sudionicima, sadržaju i predmetu navodnog sporazuma, sud nije mogao utvrditi o kojem bi se pravnom poslu radilo niti ocijeniti njegove pravne učinke.

39. Sud nije izveo dokaz saslušanjem tužitelja radi utvrđivanja postojanja i sadržaja navodnog usmenog sporazuma. Prema članku 219. stavku 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, dok prema članku 220. ZPP-a dokazivanje obuhvaća činjenice važne za donošenje odluke. Izvođenje dokaza služi utvrđivanju spornih činjenica koje je stranka prethodno određeno iznijela, a ne tome da se tek izvođenjem dokaza utvrđuje činjenična osnova zahtjeva. Budući da tužitelji nisu određeno iznijeli činjenice o sadržaju navodnog sporazuma iz kojih bi proizlazilo stjecanje prava svakoga od njih upravo u 1/6 dijela, nije bilo osnove da se njihovim saslušanjem tek utvrđuje kada je sporazum sklopljen, tko ga je sklopio i kakav je bio njegov sadržaj.

40. Sud nije izveo ni predložene dokaze saslušanjem Vlade Kolaka, ostalih predloženih svjedoka, tužitelja i stečajnog upravitelja na ostale predložene okolnosti, financijsko-knjigovodstvenim i grafološkim vještačenjem, niti je dodatno pribavljao knjigovodstvene podatke o stanju eventualnog duga pok. Mehe Halilovića. Prema članku 220. ZPP-a dokazivanje obuhvaća činjenice važne za donošenje odluke, a sud odlučuje koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica.

41. Ti su se dokazni prijedlozi odnosili prvenstveno na izvršenje Ugovora o kupoprodaji stana broj 002/2000, vjerodostojnost uplatnica i Ugovora o prijenosu potraživanja od 1. prosinca 2003., plaćanje kupoprodajne cijene, stanje tražbine prema Mehi Haliloviću te okolnosti i trajanje njegova odnosno kasnijeg posjeda predmetne nekretnine.

42. Izvođenje tih dokaza nije bilo potrebno jer, čak i kada bi se sve činjenice koje su tužitelji njima namjeravali dokazati prihvatile kao istinite i kada bi se pošlo od toga da je Meho Halilović za života stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine, time ne bi bilo dokazano da je nakon njegove smrti svakome od šestero tužitelja pripalo upravo 1/6 prava vlasništva.

43. Iz istog razloga sud nije odgađao zaključenje glavne rasprave radi čekanja odgovora Ministarstva financija, Porezne uprave, od koje je zatražen podatak je li Ugovor o kupoprodaji stana broj 002/2000 bio prijavljen radi razreza poreza na promet nekretnina i je li po njemu evidentirano plaćanje poreza. Eventualni podatak o prijavi ugovora i plaćanju poreza mogao bi biti indicija u vezi s realizacijom kupoprodajnog odnosa, ali ne bi dokazivao prijelaz prava vlasništva na svakoga od tužitelja u dijelu od 1/6.

44. Slijedom navedenog, za odluku o ovako postavljenom tužbenom zahtjevu nije bilo potrebno konačno utvrditi je li Meho Halilović za života stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine na temelju kupoprodajnog odnosa ili dosjelošću. Čak i kada bi se prihvatilo da je stekao pravo vlasništva cijele nekretnine na jednoj od tih osnova, time još nije dokazano da je nakon njegove smrti svakome od tužitelja pripalo upravo 1/6 toga prava. Pitanje pravnog slijeda i opsega prava svakog pojedinog tužitelja isto je neovisno o pravnoj osnovi na kojoj je njihov pravni prednik eventualno stekao vlasništvo.

45. Kako tužitelji nisu dokazali da su suvlasnici predmetne nekretnine svaki u 1/6 dijela, nije osnovan ni zahtjev kojim traže da im tuženik izda tabularnu izjavu podobnu za uknjižbu prava vlasništva u tim suvlasničkim dijelovima, odnosno da takvu izjavu zamijeni presuda.

46. Nije osnovan ni zahtjev za izdvajanje predmetne nekretnine iz stečajne mase tuženika. Tužitelji taj zahtjev temelje na tvrdnji da su vlasnici predmetne nekretnine svaki u 1/6 dijela. Budući da nisu dokazali pravo vlasništva u sadržaju i opsegu u kojem ga zahtijevaju utvrditi, nisu dokazali ni postojanje prava koje bi ih ovlašćivalo zahtijevati izlučenje predmetne nekretnine iz stečajne mase tuženika.

47. Slijedom svega navedenog sud je tužbeni zahtjev u cijelosti odbio kao neosnovan te odlučio kao u točki I. izreke presude.

48. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1., članka 155. i članka 164. ZPP-a.

49. Budući da su tužitelji u cijelosti izgubili parnicu, dužni su tuženiku naknaditi troškove koji su bili potrebni radi vođenja postupka.

50. Visina naknade tuženiku utvrđena je temeljem odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 i 107/25, u daljnjem tekstu: Tarifa), sve imajući u vidu vrijednost predmeta spora.

51. Tuženiku je kao potreban za vođenje parnice priznat trošak sastava odgovora na tužbu te zastupanja na ročištima održanim 19. svibnja 2026. i 24. rujna 2026., u iznosima od po 200,00 EUR za svaku radnju, što uvećano za PDV po stopi od 25% ukupno iznosi 750,00 EUR.

52. Slijedom svega iznesenog, odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 9. listopada 2026.

S U D A C:
Jasna Golubić

Dokument je elektronički potpisan:
JASNA GOLUBIĆ

Vrijeme potpisivanja:
09-10-2026
11:49:00

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=GOLUBIĆ
G=JASNA
CN=JASNA GOLUBIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od petnaest dana od dana primitka pisanog otpavka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. Odvj. Dalija Kanceljak, Rijeka, Ciottina 16
2. Odvj. Maji Miljuš, OD Šebetić i Partneri u Zagrebu, Đorđićeva ulica 6

Broj zapisa: **9-3088e-68419**

Kontrolni broj: **0452e-4218f-47807**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASNA GOLUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.